

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyně JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Ostravě**, se sídlem Havlíčkovo nábř. 34, Ostrava, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 10. 2015, č. j. 30 A 34/2015 - 57,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 10. 2015, č. j. 30 A 34/2015 - 57. Současně s podáním kasační stížnosti však stěžovatel nezaplatil soudní poplatek ani nedoložil splnění podmínky zastoupení advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

[2] Dne 4. 1. 2016 zaslal stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu návrh na osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta. Nejvyšší správní soud tyto návrhy posoudil a v usnesení ze dne 7. 1. 2016, č. j. 2 As 311/2015 – 15, uvedl, že „[v] projednávané věci, stejně jako v celé řadě dalších řízení vyvolaných stěžovatelem, jak je Nejvyššímu správnímu soudu z jeho úřední činnosti známo, se jedná o spor vyplývající z žádosti stěžovatele o poskytnutí informací žalovaným. Konkrétně se stěžovatel domáhal poskytnutí informací o počtu obálek různých vzorů, kterými žalovaný disponuje, počtu senátů ustanovených rozvrhem práce, počtu předsedů těchto senátů a počtu samosoudců. Podobných sporů vedených stěžovatelem eviduje zdejší soud již více než tisíc. Jak přitom uvedl Nejvyšší správní soud například ve svém rozsudku ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011 - 66, publ. pod č. 2601/2012 Sb. NSS, spory tohoto typu jsou vyvolány stěžovatelovým zájmem o veřejné záležitosti a fungování veřejných institucí a netýkají se, a to ani nepřímě, stěžovatelova majetku, životních podmínek či jiných podobných záležitostí ... Osvobození od soudních poplatků nemá být institutem umožňujícím chudým osobám vést bezplatně spory podle své libosti, nýbrž zajistit, aby v případech, kdy nemají dostatek prostředků, a přitom je na místě, aby spor vedly (neboť jde o věc skutečně se dotýkající jejich životní sféry), jim nedostatek prostředků nebránil v účinné soudní ochraně. Takovou

povahu však předmětný spor nemá.“ S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud návrhy stěžovatele zamítl a vyzval jej ke splnění poplatkové povinnosti a ke splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. předložením plné moci udělené advokátovi nebo předložením dokladu o vysokoškolském právnickém vzdělání stěžovatele do 7 dnů od doručení usnesení. Toto usnesení bylo doručeno stěžovateli dne 20. 1. 2016. Lhůta pro splnění obou povinností tedy začala plynout ve čtvrtek 21. 1. 2016 a poslední den k jejich splnění byla středa dne 27. 1. 2016.

[3] Protože soudní poplatek nebyl na výzvu soudu do dnešního dne zaplacen, Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

[4] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl usnesením č. j. 2 As 311/2015 – 15 vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

[5] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jelikož řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. února 2016

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu